

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล โดยใช้สื่อ *พริบๆ คำกิริยาน่ารู้*

ชื่อผู้วิจัย นางมันตา วิสาละ

ทักษะ วิชาการ

รหัสทักษะ ทว ๑๕๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นครูประจำชั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ซึ่งมีนักเรียนจำนวน ๑๐ คน ทำให้รู้่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถในการฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งได้ไม่เท่ากัน และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในทักษะวิชาการ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ “การฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน” ในเรื่องการสื่อสารโดยการฟัง การดู และการพูด พบว่านักเรียนทั้งหมด ๑๐ คน แบ่งความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นคำกิริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มเก่ง สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นคำกิริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องคล่องแคล่ว จำนวน ๓ คน กลุ่มที่ ๒ กลุ่มปานกลาง สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นคำกิริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้แต่ไม่ถูกต้องและคล่องแคล่ว จำนวน ๖ คน และกลุ่มที่ ๓ กลุ่มอ่อน ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นคำกิริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จำนวน ๑ คน

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นคำกิริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ในกลุ่มที่ ๒ คือกลุ่มปานกลาง จำนวน ๖ คน โดยใช้สื่อพริบๆ คำกิริยาน่ารู้ ให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล โดยใช้สื่อพริบๆ คำกิริยาน่ารู้
๒. เพื่อเปรียบเทียบเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ก่อนและหลังใช้สื่อพริบๆ คำกิริยาน่ารู้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๒ โรงเรียนภูเก็ตปัญญานุกูล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ กลุ่มที่ ๒ กลุ่มปานกลาง จำนวน ๖ คน ที่สามารถปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวันได้แต่ไม่ถูกต้องและคล่องแคล่ว

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/นวัตกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. สื่อพริบๆกิริยาน่ารู้

๒. แบบฝึกทักษะเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน จำนวน ๒๐ คะแนน

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและฝึกปฏิบัติจริง เรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน จำนวน ๒๐ คะแนน บันทึกผลการทดสอบ

๒. จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๖ คน โดยใช้สื่อพริบๆกิริยาน่ารู้ ฝึกปฏิบัติจริงกับการทำแบบฝึกทักษะ

๓. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน จำนวน ๒๐ คะแนน บันทึกผลการทดสอบ

๔. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

นำผลการทดสอบการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน มาบันทึกผลในตารางแล้วนำมาเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ

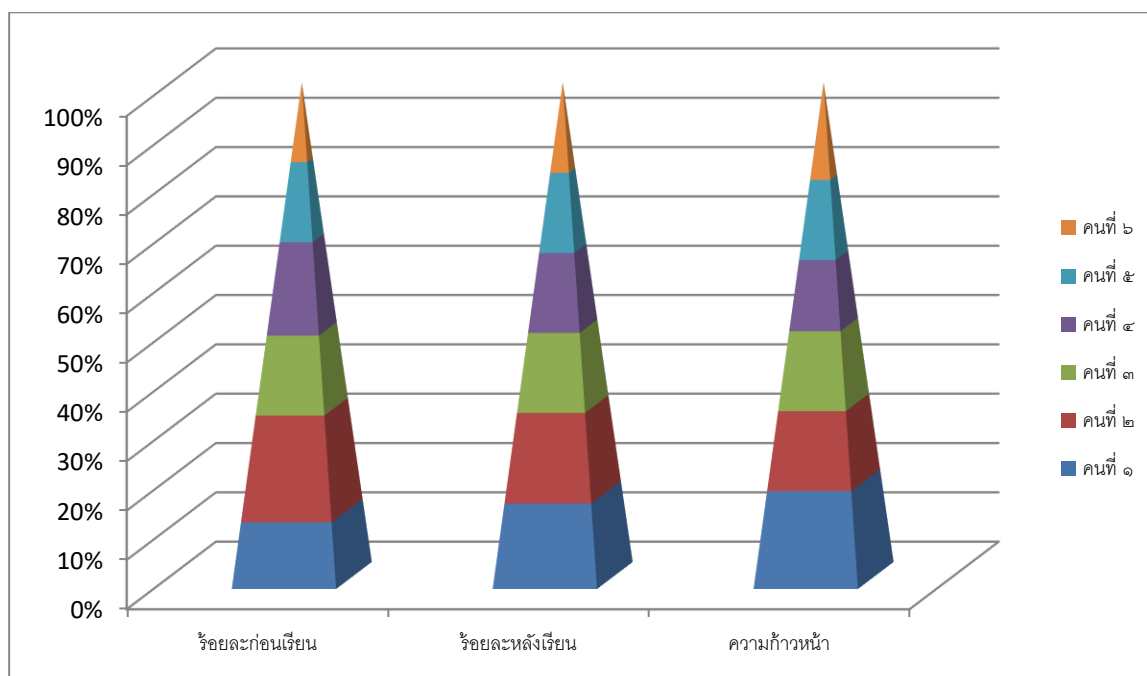
ผลการวิจัย

ตารางแสดงผลการพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน โดยใช้สื่อพริบๆกิริยาน่ารู้

นักเรียน คนที่	แบบทดสอบ ก่อนเรียน (X ₁) (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	แบบทดสอบ หลังเรียน (X ₂) (๒๐ คะแนน)	ร้อยละ	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า
๑	๖	๒๕	๑๖	๘๐	๕๕
๒	๘	๔๐	๑๗	๘๕	๔๕
๓	๖	๓๐	๑๕	๗๕	๔๕
๔	๗	๓๕	๑๕	๗๕	๔๐

๕	๖	๓๐	๑๕	๗๕	๔๕
๖	๖	๓๐	๑๗	๘๕	๕๕

กราฟแสดงผลการพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน โดยใช้สื่อพริบๆกิริยานำรู้
ฝึกปฏิบัติและแบบฝึกทักษะ

จากตารางและกราฟแสดง การพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวัน โดยใช้สื่อพริบๆกิริยานำรู้และแบบฝึกทักษะ พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนคนที่ ๑ ทำได้ถูกต้อง ๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ นักเรียนคนที่ ๒ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๔๐ นักเรียนคนที่ ๓ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ นักเรียนคนที่ ๔ ทำได้ถูกต้อง ๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๕ นักเรียนคนที่ ๕ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ นักเรียนคนที่ ๖ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๓๐ หลังเรียน นักเรียนคนที่ ๑ ทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง ๑๖ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๕ นักเรียนคนที่ ๒ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๕ นักเรียนคนที่ ๓ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๐ นักเรียนคนที่ ๔ ทำได้ถูกต้อง ๑๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๐ นักเรียนคนที่ ๕ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๕ นักเรียนคนที่ ๖ ทำได้ถูกต้องจำนวน ๑๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕ มีความก้าวหน้าร้อยละ ๕๕

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ จำนวน ๖ คน มีผลการพัฒนาเรื่องการปฏิบัติตามคำกิริยาในชีวิตประจำวันสูงขึ้น โดยหลังการใช้สูงกว่าก่อนการใช้สื่อพริบๆกิริยานำรู้

ข้อเสนอแนะ

๑. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามคำกริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้คำกริยาที่มีอีกมากมายในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
๒. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามคำกริยาในชีวิตประจำวันโดยเพิ่มจากคำสั้นๆเป็นประโยคยาวๆและมากกว่าประโยคความเดียว